

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Aprilis. Avatus nunquam habet: prodigus nunquam habebit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

nam, atque adeò hominum societatem omnem confundunt. Si nullam ab altero speres fidem; cur in civitate, vel inter homines vitam agere malis, quam in via solitudine, procul ab omnibus mortalibus? In enim sublatâ, inter feras securior versabere, quam inter mortales. Quàm est fides Divina necessaria salute animæ: tam est humana fides necessaria pro civilitate Reipublicæ. Maneat altâ mente receptum illud, quod sequitur Metrum:

In quo nulla fides; in eo tu quomodo fides.

30. DIES APRILIS.

Avarus nunquam habet: prodigus nunquam habebit. *Seneca.*

Prodigalitas. I. **D**E Avaro postea, nunc de Prodigo. Is nunquam habet opes, quia eas extra necessitatem, & contra honestatem, improvidâ levitate & vâcordis animi stultitiâ, vel importunâ honorum cupiditate, prodigit. In eos quidem in donandis profusos, & sine iudicio liberales, si quando Socrates incidisset, malè iisdem imprecari solebat: quod gratias virgines, ut scorta prostituerent. Nimium Gratia est conferre beneficium, de qua aliis benè mereri: at improvido consilio, & puerili temeritate prodigere, non gratia est, sed protervia. Itaque virgines, & verecundas Gratias devenustat, beneficentia, & donorum moderatrices, & ab honestis personis eductas in meretricium veluti ganeum inducit, ut omnibus jam proflare indignissimè videantur. Illi igitur aforti, decoctores miserandi, sunt perdititi, & perdentes: perdunt enim se, sua, aliena; haec

Aprilis.

Tessera.

327

enim urgere, & festinare videntur, ut quàm prom-
pissimè omnia sua inaniant, & profundant, cogant-
que Liberalitatem nepotari. Liberalis homo non dis-
solutus est nepos, nec discinctus, qui sine consilio
ruat, & se, ac sua pessundet. Honestatis causâ facit om-
nia, donat ubi, quando, cui oportet: quibus luxu-
ries ista helluonum caret. (a) *Sapiens* (inquit Seneca)
habebit sinum facilem, non perforatum, ex quo multa
exeat, nihil excidat. Vult iudicia dispensari omnia,
non projici. Quidquid habet, nec custodit sordidè,
nec spargit prodigè.

II. Mala hæc ex illo vitio profeminantur. Ex illa
continua profusione, necessariò consequitur, ut tan-
dem opes exhauriantur. Neque enim pollent felici-
tate illà Midæ; ut quidquid tangant, aurum reddant:
nec fontes habent argenteos, qui semper exuberent.
Hinc fit, ut bonis omnibus dissipatis in mortem E-
vangelici nepotis, egere incipiant, & nudi à fortunis
in molesta & odiosa inopia versari. Hoc porrò vi-
tium, non est unum, sed varium; non simplex, sed
multiplex, ex multis sceleribus compositum. Aristo-
teles binas illi adjungit comites, Intemperantiam, &
Injustitiam. Nam qui decoctor est patrimonii; & ni-
mius in largiendo, est etiam ut plurimum in libidines
sumptuosus, & cum gestienti lætitia feratur, in eo
mentis, & modestiæ naufragio, ad scopulos dulcium
voluptatum facilè adhærescit. Itaq; passim convivia
opipara frequentantur, & jucundæ commestationes,
ludus adulatorius, pompa vestium, ludicra sumptuo-
sa, omnium sensuum oblectamenta; uno verbo. In-
temperantia adhibetur, ut opum, & familiæ mode-
ratrix; cujus nutu atq; imperio omnia administrâtur.

(a) *Davia. beat. c. 23.*

X 4

III. Hinc

III. Hinc sequitur Injustitia. Nam cum rem omnem effusè profligaverit, & defecerint opes quibus suæ luxuriæ blandiebatur; tum vi, aut fraude, & indignis, ac illicitis modis rapit alienum, quia non solum in vitæ cursu, boni, & honesti ratione ducit; sed impetu quodam animi, se, & sua non cogitantis; hinc pudicitiam virtute, non curat unde, & quâ ratione accipiat. Ubi verò injustitia, fraus, libido, maleficium, dominatur; facilè intelligi potest, Numinis timore abjici, conscientiam profligari, januam aperiri multis, & magnis, sceleribus, quæ non modò infamiam miserandam egestatem concilient; verum etiam Numen Divinum evocent ad puniendum. Prudentes circa fecerunt Græci, apud quos, lege cautum erat, ut qui patrimonium prodigisset, sepulchro patrio humaretur. Neque enim in dulci patriæ sinu eos illos oportuit, quam dedecorassent; nec parentibus adjungi, quorum manes profusione impiâ violarent; nec eodem cum liberis poni tumulo, quos fratris, & ipsa propè, dicam, vitâ spoliassent. In eodem deindè loco sunt prodigi, quo stulti; ut potè lubricum civibus, nomini suo macula sempiterna, & indigna familiæ calamitas. In eadem omnes vehuntur navi, cum pueris parvis, cum fatuis, cum furiosis, qui nimirum, animo impotenti, nullius mentis, rationis, consilii, Curationis ductum, & prudentiæ requirunt. Quapropter quisquis timet bonorum, facultatum naufragium, declinet hunc prodigalitatis scopulum, & evitabit pereundi periculum. Favet hoc meum theoremata:

*Qui plus expendit, quam rerum summa rependit,
Non admiretur, si paupertate gravetur.*

QUO